

именія ѿнъ, ѿна, ѿно, и дрѹги такиа (в) таکожде и по глаголыте по славенскомъ ѿвикновению, като шо са саѣдѹющи те, хвалла-са - хваласа - хвалимсѧ сѧмъ, илъ віаса - віа-са - віемсѧ по глагала. И колько то зл пे-рвого то са, тò є чисто Славенско, но не много во оѹпотребленїе въ простиатъ извѣикъ. Но испытвасе за послаѣдни те дкѣ те са, и се, кое да є по праѣко, илъ поблизу до праѣко то. Некон оѹтдерждакамъ зл са, да є тò по пра-вто и поближно то до Славенского то са, но съ єдно токмо доказательство, и тò не только твердо. И говоратъ защо понеже двоглас-но то а, состоятса отъ ѹ, и отъ а, като се извѣстѣи ѹ-то, остана въ исто то Славенско а. То добрѣ, и може быти да є таکо извѣстѣ-но въ тоба са ѹ-то, и остана илъ са, но не вѣдиме да праѣи тоба исто то простию извѣикъ и въ дрѹги некон рѣчи, въ кой то стой а. И ако можеше да са извѣди въ страда-тельны те глаголы отъ са ѹ-то, та да остане са, защо да не може да се извѣди и отъ патъ, та да остане патъ, илъ отъ патъ па-тъ, илъ отъ клатва клатва; и понеже тоба не може да быде, иено є защо є безоснова-

(в) Затока, се, въ страдатель. глаголы, зри и 39 примѣч.